

A D E L I
N A D Á C I A

Výročná správa

2025

Príhovor riaditeľky a správkyne Nadácie ADELI

Rok 2025 bol pre Nadáciu ADELI rokom pohybu – nielen v tom fyzickom zmysle, ale aj v tom ľudskom. Rok, v ktorom sme sa opäť presvedčili, že keď sa ľudia spoja pre dobrú vec, dokážu meniť a skvalitňovať životy.

Každý deň vidíme, aký veľký význam má šanca. Šanca znovu sa postaviť, urobiť krok, chytiť veci do rúk, posadiť sa, cítiť sa lepšie. Naši pacienti bojujú s obrovskou odvahou, každý ich malý pokrok je pre nás naozaj veľkým víťazstvom a zadostučinením.

Rok bol pre nás silný aj v tom, ako sme sa viac otvorili verejnosti. Projekt **ADELI HOPE RUN** sa prirodzene rozrástol a stal sa niečím viac než len športovým podujatím.

Jeho srdcom je **charitatívna míľa** – moment, keď sa vedľa seba postavia zdraví aj tí, ktorí žijú s hendikepom. Nejde o výkon. Ide o blízkosť, podporu, pochopenie. O to, že niekedy stačí ísť kúsok spolu. Práve v týchto chvíľach si najviac uvedomíme, čo znamená inklúzia v praxi.

Veľmi prirodzene sa v roku rozvinula aj naša novinka – **členský program pre pacientov**. Teší nás, že členov Nadácie ADELI pribúda a že si v ňom ľudia nachádzajú oporu aj výhody, ktoré im v ich situácii vedia reálne pomôcť. Zároveň si však veľmi citlivo uvedomujeme, že za každým novým členom je konkrétny príbeh. Nie radostný. Pretože niečo sa stalo, niečo, čo zmenilo život.

K nám totiž neprichádzajú zdraví ľudia, ale tí, ktorým do života vstúpila choroba, úraz alebo ťažká diagnóza. A práve preto vnímame ako našu zodpovednosť vytvárať pre nich miesto, kde nájdu nielen odbornú pomoc, ale aj istotu, pochopenie a pocit, že na to nie sú sami.

Naši klienti nás každý deň učia vnímať veci inak. Tešiť sa z maličkostí. Nevzdávať sa. A ísť ďalej, aj keď to nie je ľahké.

Ďakujem všetkým, ktorí sú s nami – partnerom, darcom, podporovateľom aj celej komunite okolo Nadácie ADELI. Bez Vás by to nešlo.

Do ďalšieho roka ideme s pokorou, ale aj s odhodlaním. Pokračovať, rásť a pomáhať ešte viac.

S úctou a vďakou,

Radka Šulovská

Výkonná riaditeľka a správkyňa
Nadácie ADELI

Poslanie a ciele

Poslaním Nadácie ADELI je **pomáhať ľuďom**, ktorým sa zo dňa na deň zmenil život. Pomáhame im znovu nájsť cestu späť – k pohybu, samostatnosti a dôstojnému životu. Podporujeme pacientov, ktorí potrebujú intenzívnu neurorehabilitáciu, no bez pomoci si ju často nemôžu dovoliť.

Veríme, že šanca na zlepšenie by nemala byť otázkou financií, ale odhodlania a možnosti zaoberať. Spájame ľudí, ktorí chcú pomáhať, s tými, ktorí pomoc naozaj potrebujú. Budujeme komunitu založenú na **solidarite, podpore a nádeji**. Pre našich pacientov totiž aj malý krok vpred znamená veľké víťazstvo a motiváciu pokračovať ďalej.

Nadácia ADELI prepája odbornú pomoc, ľudský prístup, transparentnosť a inklúziu do konkrétnej adresnej pomoci pacientom ADELI Medical Center.

V roku 2025 sme predstavili **nový členský program** Nadácie ADELI, ktorý sa veľmi rýchlo stal prirodzenou súčasťou fungovania nadácie. Členovia svojím príspevkom získavajú okamžité benefity, najmä zvýhodnené rehabilitačné pobyt v ADELI Medical Center počas daného roka.

Komunita Nadácie ADELI sa neustále rozrastá a dnes má viac ako 1 000 aktívnych členov.

Nadácia ADELI podporuje **inklúziu, rešpekt a rovnocennosť**. Naším cieľom je pomáhať pacientom začleniť sa do spoločnosti a vytvárať priestor na ich zapojenie do verejného, športového aj kultúrneho života.

Pomoc klientom stavíme na hodnotách:

● Transparentnosť pomoci

Každý klient má vlastné transparentné konto, na ktorom vidí pohyby financií a výšku vyzbieraných prostriedkov. Darcovia aj rodiny majú istotu, že **pomoc smeruje tam, kde je naozaj potrebná.**

● Adresnosť pomoci

Všetky finančné prostriedky, ktoré sa vyzbierajú pre konkrétneho pacienta, smerujú priamo na jeho rehabilitáciu v ADELI Medical Center. Každý dar má tak jasný cieľ a konkrétny dopad. Podpora sa nemení na administratívu, ale na reálnu pomoc – na liečbu, ktorá dáva šancu na pokrok.

● Odbornosť

Spolupracujeme s odborníkmi a zdravotníckym tímom ADELI Medical Center, aby pomoc pacientom mala skutočný význam a prinášala reálne výsledky.

● Ľudský prístup

Za každým príbehom vidíme človeka, nie diagnózu. Pacientom aj ich rodinám sa snažíme byť oporou, sprievodcom a miestom istoty aj v náročných životných obdobiach. Prioritou je pre nás osobný kontakt, z ktorého vzniká dôvera a tá je pre nás kľúčová.

● Nádej a motivácia

Veríme, že aj malé pokroky dokážu zmeniť životy. Podporujeme pacientov, aby nestrácali motiváciu bojovať za lepší pohyb, väčšiu samostatnosť a kvalitnejší život.

● Inklúzia a spolupatričnosť

Budujeme komunitu, ktorá spája ľudí bez rozdielov. Podporujeme **začleňovanie** pacientov do spoločenského, športového aj kultúrneho života a vytvárame priestor, kde sa každý cíti prijatý.

● Spokojnosť pacientov

Spokojnosť pacientov a ich rodín pre nás neznamená len výsledky rehabilitácie, ale celkový pocit z pobytu a podpory, ktorú u nás zažívajú. Oceňujú aj aktivity, ktoré pre nich v rámci Nadácie pripravujeme. Mnohí pacienti sa do týchto aktivít aktívne zapájajú, a keď to ich zdravotný stav nedovolí, podporujú ich aspoň symbolicky.

Silným momentom roka 2025 bol prvý ročník projektu **ADELI Hope Run**, ktorý bol súčasťou prestížneho športového podujatia Slovakman triathlon. Tento formát si získal obrovskú odozvu. Aj vďaka tomu sme sa rozhodli v ňom pokračovať aj v ďalšom roku, kde už pôjde o sériu ADELI HOPE RUN behov, ktoré sa stanú súčasťou viacerých významných podujatí.

ADELI Hope Run

V roku 2025 sa Nadácia ADELI stala súčasťou športového podujatia Slovakman Triathlon, v rámci ktorého zorganizovala nultý ročník charitatívneho behu **ADELI Hope Run** Piešťany 2025.

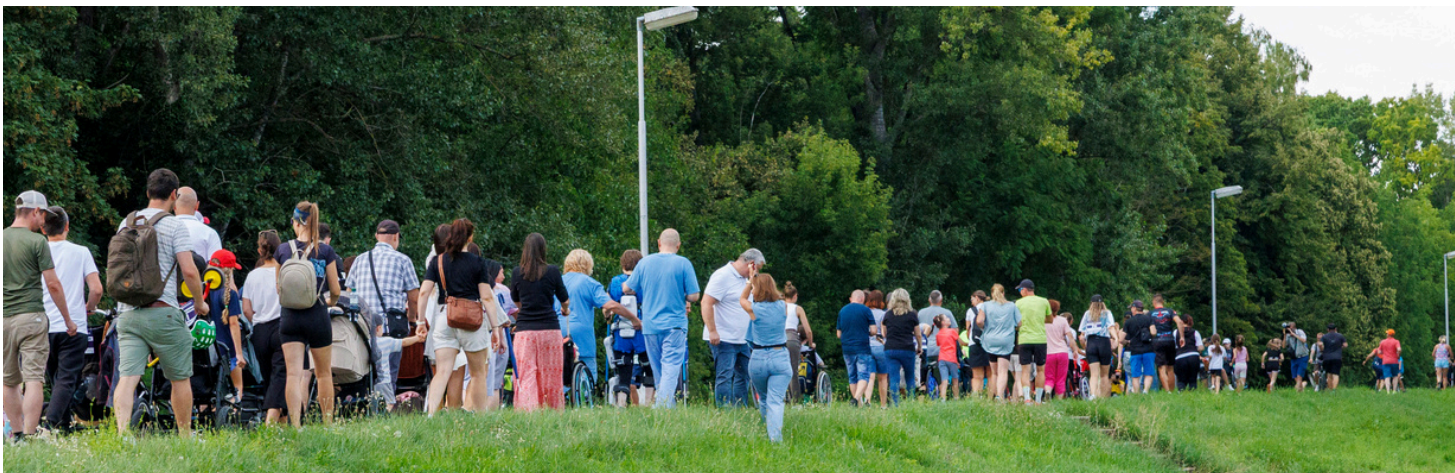
Cieľom podujatia bolo prepojiť podporu neurorehabilitácie pacientov s propagáciou pohybu, zdravého životného štýlu a inklúzie.

Výnimočnou účasťou programu bola aj **inkluzívna míľa**, v ktorej sa symbolicky spojili – zdraví ľudia s tými, pre ktorých je pohyb každodenným bojom. Na jednej trati sa stretli profesionálni

športovci, rodiny, deti, pacienti aj podporovatelia Nadácie ADELI.

Podujatie vytvorilo priestor na prirodzené prepájanie komunít a zároveň upozornilo na význam dostupnej neurorehabilitácie pre deti a dospelých so zdravotným postihnutím.

Positívna spätná väzba účastníkov aj partnerov potvrdila význam podobných komunitných a charitatívnych aktivít, ktoré Nadácia ADELI plánuje ďalej rozvíjať aj v nasledujúcich rokoch.

Big Heart Apple

Projekt Big Heart Apple sa v roku 2025 úspešne etabloval ako jedna z nových aktivít Nadácie ADELI, ktorá **prepája pomoc, zdravý životný štýl a podporu pacientov** odkázaných na neurorehabilitácie. Produkt si postupne nachádza svoje miesto medzi podporovateľmi nadácie aj verejnosťou.

Bio jablkový džús Big Heart Apple vznikol s myšlienkou, že pomoc môže mať jednoduchú, prirodzenú a dostupnú podobu. Každou kúpou produktu zákazníci priamo podporujú členov Klubu Nadácie ADELI a **pomáhajú financovať ich neurorehabilitácie** v ADELI Medical Center.

Big Heart Apple si postupne buduje vlastnú komunitu podporovateľov a otvára tak priestor pre ďalší rozvoj produktového portfólia Nadácie ADELI.

Príbehy našich pacientov

Marek Kolarovič

Všetko bolo také báječné. Normálny život, bežné radosti, starosti. Mama, oco a 3 deti. „Áno, po čare toho štandardného života veľmi túžime. Keby sa tak dal vrátiť čas,“ hovorí mama Lucia.

Bola sobota, 16. marec 2024. Klasika. Rodičia s najmladšou, vtedy 9 ročnou Lilien išli do mesta na nákupy. Synovia, najstarší Marek s prostredným Erikom ostali doma. Jeden telefonát všetko zmenil. „Mladší syn volal, že s Marekom sa niečo deje. Zvracia. Na chvíľu prestal vidieť, potom počuť, v ruke nič neudržal. Zrútil sa nám život a začali sme bojovať o ten Marekov. Mal krátko pred 18. narodeninami.“

Vrtuľníkom ho okamžite previezli na bratislavské Kramáre, kde lekári zistili **krvácanie do mozgu** spôsobené prasknutím cievy pri vrodenej cievnej malformácii. O tejto poruche ciev v mozgu človek často celý život ani nevie. Mnohí ľudia s ňou žijú bez akýchkoľvek príznakov. Aj u Mareka sa všetko stalo náhle a bez varovania. Lekári sa vyjadrili, že Marek neprišiel päť minút pred dvanástou, ale už po dvanástej. Po náročnej operácii bol niekoľko dní v kritickom stave a nikto nevedel, či sa vôbec preberie. Napokon otvoril oči a začal pomaly reagovať. Krvácanie do mozgu však zanechalo vážne následky – Marek zostal **ochrnutý na jednu stranu tela a bol úplne ležiaci**, nedokázal rozprávať – bol uväznený vo vlastnom tele. Na jednotke intenzívnej starostlivosti sa pridružili ďalšie vážne komplikácie – dostal zápal pľúc, vysoké teploty aj črevnú infekciu. „Nakopilo sa naňho úplne všetko, všetci sme boli bezradní, báli sme sa najhoršieho,“ spomína mama Lucia. Mladý chalan však bravúrne zabojoval. Priamo z nemocnice odišiel na rehabilitačný pobyt v Kováčovej. Stopercentne ležiaci, stopercentne odkázaný na starostlivosť druhých. Marek to mentálne neprijímal ľahko. V Kováčovej však prišli na to, že pamäťové centrum ostalo zachované. „Bola to pre nás

najväčšia vzpruha, že bojovať musíme a budeme. Pomaličky sa mu začali otvárať ústa a dnes sa s ním už dá dohovoriť. Jeho reč je krátka, úsečná, ale reálna a zrozumiteľná. Okrem fyzioterapie je pre nás základom aj logopédia.“

Marekovi výrazne pomohli aj pobyty v hyperbarickej komore, kam ambulantne dochádzal do ADELI. Dnes Marek stále bojuje s následkami diagnózy. Na svet sa ale pozerá optimisticky, hoci tie tmavé chvíle a pocity stále sú. Nemá to ľahké, ale základom je, že chce. „Veľmi chcem chodiť, to je najviac,“ opatrne povie sympatický kučeravý chalan, ktorý je počas svojho prvého rehabilitačného pobytu v ADELI úplne nabudený. Vo vozíku dokáže obsedieť a čo je naviac, s oporou už **vydrží aj 10-15 minút stáť**. Svet z výšky sa mu náramne páči. Preto sa potrebuje a chce do ADELI vrátiť. Celý život má pred sebou, má v pláne si dokončiť školu, študoval mechatroniku, vrátiť sa medzi kamarátov, žiť čo najviac samostatný život. Je veľký bojovník, každý malý pokrok ho posúva ďalej a motivuje pokračovať.

Preto sa obracia na dobrých ľudí s prosbou o pomoc, aby mohol **pokračovať v rehabilitáciách** a terapiách, ktoré mu dávajú šancu raz sa opäť postaviť na vlastné nohy.

Timea Schvarzová

Je ako z reklamy. Nádherne dievčatko, ktoré je veselé a šťastné. Má rok a potrebuje dobehnúť svojich rovesníkov. Timejka. Miláčik ADELI.

Narodila sa síce o niečo skôr, už v 37. týždni, ale všetko vyzeralo byť v poriadku. Bábätko bolo plné života, vážilo 3 100 g, meralo 48 cm. Lenže v dvoch mesiacoch začala preferovať len jednu stranu, do ktorej vytáčala hlavičku. Pre lekárov však bolo všetko ok, žiadnej panike netrebať. Rodičia však už mali doma prvorođeného Maximiliána, ktorý nič podobné ako Timejka nerobil. Preto mali pri dcérke od začiatku pochybnosti. Tie sa naplno rozvinuli po prvom očkovaní v štyroch mesiacoch. Timejka **prestala hýbať nohami**, boli doslova ako drevené, rovné, tuhé, nefunkčné. Bábätko začalo s intenzívnymi rehabilitáciami. Malej princeznej napokon diagnostikovali hypertonus dolných a hypotonus horných končatín, čo znamená poruchu centrálnej nervovej sústavy. Po sérii vyšetrení u viacerých odborníkov nikto nedal rodičom odpoveď na otázku, z čoho to má. „Vie sa len jedno, liek na to neexistuje. Jediné, čo pomáha sú rehabilitácie,“ hovorí mama Bianka.

Nikto si však nepripúšťa, že z Timejky nevyrastie zdravá slečna. A preto si vybrali rehabilitácie v ADELI. „Sme presvedčení, že sme vykročili správnym smerom pre uzdravenie našej malej dcérky,“ hovorí mama Bianka. Ročné dievčatko nádherne spolupracuje a už teraz je jasné, že potrebuje ďalšie pobyty. Malá slečna sa plazí, dokáže sa aj pretočiť, chytiť hračku do rúk, sama si zoberie piškótku a vloží si ju do úst. Rozumie všetkému, čo sa jej povie, postupne sa jej rozväzuje jazýček a začína s prvými slovami, smeje sa od ucha k uchu, keď sa blázni so starším bračekom. Timejky je všade plno. Na nožičky sa však nestavia, sama sa neposadí, ale pár sekúnd už v sede vydrží, keď ju mama Bianka posadí. „Pokúšam sa s ňou aj o štvornožkovanie, ale ruky ju neudržia, musíme cvičiť a cvičiť. To je základ Timejkinej zdravej budúcnosti. Do ADELI sa potrebujeme vrátiť, už po prvom pobyte bola Timejka silnejšia, ohybnejšia, všetko zvládla na výbornú. Keď urobí prvé kroky, budeme najšťastnejšími na svete, **ďakujeme za každý príspevok na terapiu v ADELI.**“

Michal Bagačka

Michal mal krásnych 28 a život ho náramne bavil. Po strednej dopravnej škole si povedal, že skúsi Čechy. „Zarábalo sa tam viac ako u nás,“ hovorí z invalidného vozíka sympatický chlapík. Pracoval tam 8 rokov v bani ako údržbár.

Potom prišiel 6. september 2008. Obyčajná sobota. Mišo prišiel domov na Slovensko, tešil sa na hasičskú súťaž, pretože roky bol dobrovoľným hasičom. Po pretekoch ešte kopal na dvore odvodňovací kanál a na večer sa chystal s partiou na diskotéku. Klasická dedinská sobotná zábava. Rozlúčil sa s mamkou, sadol do auta a smeroval po priateľku do vedľajšej dediny. Tam už ale nedorazil.

Na rozliatom oleji na ceste dostal šmyk. Zvrtlo ho do betónového stĺpu. **Polytrauma.** Prebral sa po 2 mesiacoch v kóme. Nehovoril, nechodil, takmer nikoho nepoznal. Lekári nedokázali predpovedať Michalovu budúcnosť. Mame Jarmile ostávalo len veriť, že jej nevládny syn zabojuje a vráti sa do života. „Spoliehala som sa, že bol mladý a dovedy zdravý, silný muž. A že sa nikdy nevzdával.“ Takmer okamžite začali s rehabilitáciami, Michal sa pomalými krokmi posúval vpred, keď po pár mesiacoch dokázal už obsedieť vo vozíku a jednou rukou sa dokázal aj najesť, dostal **epileptický záchvat** a jeho stav šiel znova prudko dole. „Opäť sme boli takmer na začiatku. Pomocou prváckeho šlabikára sme ho učili čítať, písať, rozprávať, fyzioterapeut ho doma rozpohybovával ako sa len dalo,“ spomína mama Jarmilka.

V 2013-om prišiel Michal prvý krát do ADELI. A hneď sa podarilo rozhybať jeho pravú ruku, ktorá od autonehody bola stále zohnutá a tým pádom nefunkčná. Ďalšou vysnívanou metou bolo presadenie sa z postele na vozík. To sa

udialo v roku 2020. „Bol to pre mňa naozaj veľký posun, nemusel som vždy volať mamu, aby mi pomohla,“ pochváli sa Miško, ktorý preferuje **pozitívny pohľad na svet.** Rád vtipkuje, smeje sa a chce, aby každý deň prevládala dobrá nálada. So svojím stavom sa musel zmieriť, ale to neznamená, že hádže flintu do žita. Naopak, dúfa a verí, že pár krokov po vlastných určite urobí. Šance sú. Bez intenzívnych rehabilitácií v ADELI to ale nepôjde, Miško však potrebuje dobrých ľudí, aby mu pomohli. Z jeho invalidného a mamkinho seniorského dôchodku si našetriť nedokážu.

Vie, že sa druhýkrát narodil a život si o to viac váži. Neplače, že skončil na vozíku. Vrátila sa mu aj reč. Nie je síce dokonalá, ale je zrozumiteľná, a to je hlavné. Aj pamäť je v poriadku, okrem tej krátkodobej. Nepamätá si len pár mesiacov pred nehodou a keď číta automobilový časopis, každý článok musí prelúskat' viackrát. Aby porozumel obsahu,“ vysvetľuje mama, ktorá na svojho syna nedá dopustiť. Zapája ho aj do domácich činností – Miško rád šúpe zemiaky, melie strúhanku, nakrája rohlíky na žemlovku. Každý deň poctivo hodinu cvičí a keď si chce oddýchnuť, pozerá v telke motoristické magazíny a **„užívam si život. Lebo je to dar.“**

Gábor Bucsek

Drobec, ktorého zaujíma celý svet. Spoločenský, vnímavý, obzrie sa za každou novou tvárou, ktorá prejde okolo neho. A na každú sa sladko usmeje. Gabko. Chlapček, ktorý neprišiel na svet zdravý, ale napriek tomu je to bojovník, ktorý sa nevzdáva. Aj vďaka svojim rodičom, tí pre svojho jediného syna urobia prvé aj posledné. „Len aby chodil. Pretože šanca tu je a my sa jej chytáme,“ povie oco Gabo.

Eva porodila v 38. týždni, nasledovali týždne v inkubátore a po dlhých mesiacoch prišla aj diagnóza – **detská mozgová obrna, spastická diparéza**. Strach a obavy, ktoré rodičia prežívajú pochopí do bodky len ten, kto niečo podobné zažil. „Jediné, čo sme od počiatku stanovenia diagnózy počúvali aj od lekárov bolo – cvičiť, rehabilitovať, neprestávať. A my v tomto režime fungujeme. Aj cez slzy sme s malým makali, s jediným cieľom – ak je to čo i len trocha možné – **postaviť nášho Gabka na nohy,**“ hovorí mama Eva, ktorá na otázku ako často so synom cvičia, odpovie bez váhania „stále.“

Mentálne je malý Gabko úplne v poriadku, rozumie úplne všetkému, čo mu povieš. Dokonca dvojjazyčne. Chytá sa na maďarčinu aj slovenčinu. Pretože žije v dvojjazyčnom prostredí. Samostatne sedí, napapá sa a najväčšiu radosť mu spôsobia autíčka a traktory. Rád hádže kamene do vody a rodičia by boli najradšej, keby ich hádzal postojáčky, „Keby stál na vlastných nožičkách.“

Do ADELI Medical Center prišli prvýkrát v máji 2025. „A nechápali sme,“ s láskou v očiach komentuje oco Gabo. Po intenzívnom rehabilitačnom pobyte **odchádzali domov všetci traja po vlastných**. „Malý sa pustil do chodenia a my sme od dojatia nenachádzali slov. Áno je to ešte

chôdza s podporou, ale môj chlapský sen, že idem s malým na prechádzku do mesta – dvaja chlapi, tato a syn – to je neskutočné! Ide to už aj bez kočíka. Držím ho a pomáham mu, ale kočík je doma! Na ADELI nedám dopustiť a veríme, že je to len začiatok. Gabko má slušnú svalovú hmotu, je nebojácny, intenzívnym drilom sa určite čoskoro rozbehne aj sám. Chce to však ešte niekoľko pobytov v ADELI, pretože je to intenzívne, terapeuti sú skvelí a Gabko neskutočne spolupracuje. Baví ho to.“

V ADELI sa mu rozviazal aj jazýček, rečová bariéra sa rúca a chlapček začína smelo komunikovať. „Doma cvičíme podľa ADELI, pokroky sú veľké, potrebujeme sa sem ale ešte vrátiť, náš Gabko bude chodiť, je akoby kúsok pred cieľom a musí to dať. Ďakujeme každému, kto nám na ceste za synovým plnohodnotným životom pomôže.“

Finančná časť

V roku 2024 dosiahli výnosy Nadácie ADELI výšku 770 656,83 EUR. Vďaka marketingovému snaženiu sa podarilo prijať 518 442,52 EUR na odovzdaných 2% z dane. Dary prevýšili sumu 39 000 EUR, za čo patrí všetkým darcom v mene našich pacientov veľké podakovanie. A na verejných zbierkach bola dosiahnutá suma vyššia ako 9 353,95 EUR.

Celkovo počas roku 2025 Nadácia ADELI odovzdala svojim pacientom, na rehabilitačné účely finančný príspevok vo výške 474 986,51 EUR.

Prijaté 2%: 518 442,52€

Prijaté dary: 101 084,83€

Doprastav: 29 000€

MSM ľuďom o.z.: 20 000€

Verejné zbierky: 9 353,95€

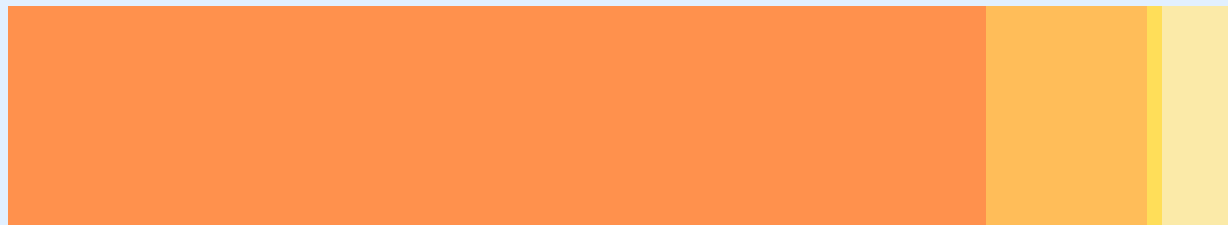
Výnosy: 770 656,83€

Príspevky beneficentom: 474 986,51€

Výnosy podľa zdrojov:

Celkovo: 770 656,83€

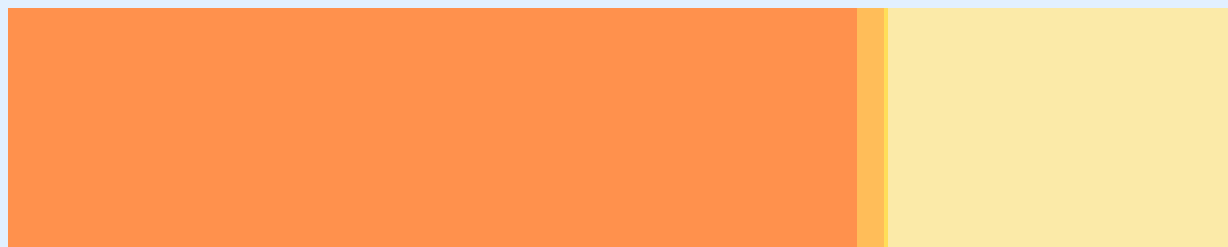
● Asignácia 2% ● Dary ● Verejné zbierky ● Ostatné zvyšky

Výdavky podľa činnosti:

Celkovo: 666 262,63€

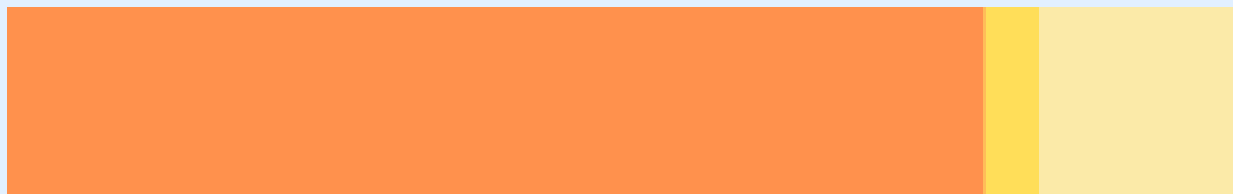
● Príspevky z podielu splatenej dane ● Príspevky z darov ● Príspevky z verejnej zbierky
● Prevádzkové náklady

Štruktúra prevádzkových nákladov podľa druhu:

Celkovo: 189 327,60€

Mzdové náklady Náklady na cestovné a reprezentáciu Propagačné náklady Režijné náklady

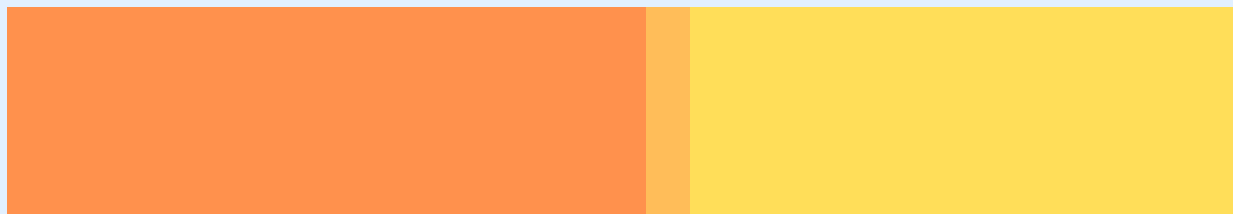
Prehľad využitia 2% z dane prijatých v roku 2025:

V roku 2024 prijaté: 518 585,86€

Čerpanie v roku 2024: 180 522,53€

Čerpanie v 2025: 338 063,33€

Úhrada liečebného pobytu Propagačné náklady Prevádzkové náklady
Bankové poplatky z osobitného účtu

Prehľad darcov, ktorých dary prevýšili sumu 5 000€

MSM ľuďom o.z.	20 000,00
Doprastav	29 000,00

Partneri Nadácie ADELI

Partneri projektov

Mediálni partneri

ADELI
NADÁCIA

Nadácia ADELI
Hlboká 45,
921 01 Piešťany
Slovenská republika

+421 33 321 7230
info@nadaciaadeli.sk

www.nadaciaadeli.sk